

Gemeente Westervoort

Dorpsplein 1
Postbus 40
6930 AA Westervoort

(026) 317 99 11
gemeente@westervoort.nl
www.westervoort.nl

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S - GRAVENHAGE

datum : 13 augustus 2019
zaaknummer : Z-12745 /201418903
onderwerp : Beroep bestemmingsplan Windpark en zonneveld Koningspleij
Noord; 201706086/3/R1
contactpersoon : Ed van Karnenbeek
Bijlage: Z-12745/201419224

Geachte Afdeling,

Bij brief van 2 augustus 2019 heeft u ons gedurende een termijn van vier weken in de gelegenheid gesteld om te reageren op een brief (met bijlagen) van 25 juli 2019 van Hekkelman, advocaten en notarissen uit Nijmegen, ingediend namens het gemeentebestuur van Arnhem.

Hiervan maken wij graag gebruik. In de bijlage bij deze brief hebben wij onze argumenten opgesomd. Gelet op uw brief vinden wij al deze argumenten van belang voor de beoordeling van de herstelbesluiten.

In onze optiek:

- a. is nog steeds sprake van een onvoldoende onderbouwing (zoals gemotiveerd in onze brief van 19 juni 2019) van het geconstateerde gebrek;
- b. is de brief van 25 juli 2019 zonder opgaaf van redenen buiten de verlengde hersteltermijn ingediend;
- c. en is de informatie in die brief gebaseerd op verouderde en/of onjuiste gegevens die -als bij wijze van veronderstelling van de juistheid van die gegevens wordt uitgegaan- tot een uitkomst leiden die in strijd is met het door het gemeentebestuur van Arnhem vastgestelde geluidsbeleid.

Daarbij veroorlooft Hekkelman zich in zijn brief vrijheden die verweerder niet met zijn besluiten van 23 april en 15 mei 2019 heeft bevestigd of die daarop terug te voeren zijn.

De in bedoelde brief neergelegde poging om alsnog een beroep te doen op het maatwerkbesluit vindt namelijk geen enkele steun in de herstelbesluiten van de raad en het college.

Het maatwerkbesluit heeft geen deel uitgemaakt van de ruimtelijke afweging die moet plaatsvinden in het kader van de vaststelling van een bestemmingsplan en bij de beslissing op een aanvraag om een omgevingsvergunning.

Hoogachtend,
Burgemeester en wethouders van Westervoort

De secretaris
P.J.E. Breukers

de burgemeester
drs. A.J. van Hout

Kopie aan:

- a. de gemeenteraad en het college van burgemeester en wethouders van Arnhem, Postbus 9029, 6800 EL Arnhem
- b. de gemeenteraad van Westervoort
- c. De Milieugroep Westervoort, p/a de Hoge Hoeve 32, 6932 DH Westervoort
- d. De wijkraad MSW, p/a Dorpstraat 64a, 6931 BK Westervoort
- e. Hekkelman, advocaten en notarissen, t.a.v. de heer mr. R. Benhadi, Postbus 1094, 6501 BB Nijmegen.

onderwerp : BIJLAGE
datum : 13 augustus 2019
zaaknummer : Z-12745/201419224

Bijlage bij de brief met het kenmerk: Z-12745 / 201418903;

Beroep bestemmingsplan Windpark en zonneveld Koningspleij - Noord;
Zaaknummer: 201706086/3/R1

1. Met uw tussenuitspraak van 13 februari 2019 heeft u het gemeentebestuur van Arnhem (hierna: verweerder) de opdracht gegeven om een gebrek in de motivering te herstellen. Kort gezegd betreft dat (overweging 63):

1.1. Verweerders kunnen proberen om met inachtneming van wat de Afdeling heeft overwogen in 38.6 en 38.7 alsnog deugdelijk te onderbouwen dat sprake is van zodanige technische, organisatorische of functionele bindingen tussen deze woningen en het windpark dat de woningen als bedrijfswoningen moeten worden aangemerkt enz.

1.2. Verweerders kunnen er ook voor kiezen door nader onderzoek aan te tonen dat ter plaatse van de woningen aan de [locatie 2] en Veerweg 25, ook indien ervan uit wordt gegaan dat dit geen bedrijfswoningen zijn bij het windpark, kan worden voldaan aan de normen voor geluid en slagschaduw.... enz.

2. Verweerder heeft nadrukkelijk voor de eerste optie gekozen. Dat heeft hij gedaan door het overleggen van een daartoe speciaal opgestelde 'Notitie Beheerderswoningen Windpark Koningspleij' met bijbehorende besluiten (raadsvoorstel en -besluit alsmede een collegebesluit). Volgens uw uitspraak moest dat (en is dat ook gebeurd) binnen de (overigens op verzoek van verweerder verlengde) hersteltermijn van oorspronkelijk 16 weken.

Dit valt aan te merken als 'het herstel van een gebrek in de motivering bezien vanuit de ruimtelijke invalshoek c.q. via het ruimtelijke spoor'. Volgens ons is dat ook de meest gerede manier (ad 6. en 7.) waar de gemeenteraad immers eerstverantwoordelijke voor een goede ruimtelijke ordening is.

3. Per brief van 19 juni 2019 met bijlage hebben wij naar aanleiding daarvan tijdig een zienswijze ingediend.

4. Wij stellen vast dat verweerder daarmee niet heeft voldaan aan het tweede deel van uw opdracht (ad. 1.2) door - te zijner keuze - eveneens vóór het verstrijken van die verlengde hersteltermijn (8 juli 2019) via nader onderzoek, en zo nodig met een beroep op het maatwerkvoorschrift/besluit van 4 juli 2018, aan te tonen dat voldaan wordt aan de normen voor geluid en slagschaduw ... enz.

5. In dat verband verwijzen wij naar uw uitspraak van 2 februari 2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BP2840). Hierin had het bestuursorgaan de hersteltermijn niet in acht genomen en overwoog uw Afdeling als volgt:

“... Deze argumenten rechtvaardigen overschrijding van de termijn niet. Dat kan slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden het geval zijn. De tussenuitspraak bevat, gelet op artikel 49, zesde lid, van de Wet op de Raad van State, een opdracht om het gebrek te herstellen. De daarbij gestelde termijn om aan de opdracht te voldoen, is geen termijn van orde die partijen niet bindt...”

Eerder in dezelfde zin overwoog u op 29 april 2010 (ECLI:NL:RVS:2010:BM4478):

‘2.2. De voor herstel van een gebrek in het bestreden besluit bepaalde termijn is een bindende termijn. Slechts in bijzondere gevallen kan na een gemotiveerd verzoek verlenging van deze termijn worden verleend. Het verzoek moet binnen de bij de tussenuitspraak bepaalde termijn worden ingediend’.

De hersteltermijn is op verzoek van verweerder en met instemming van ons verlengd. Dit had te maken met een geplande raadsvergadering. De brief van 25 juli 2019 geeft niet aan waarom deze na het verstrijken van die fatale termijn wordt ingediend. Uitzonderlijke omstandigheden doen zich hier volgens ons niet voor, zeker nu de oorspronkelijke termijn immers is verlengd.

Waar van appellanten verwacht mag worden dat zij overeenkomstig uw opdrachten tijdig reageren, geldt dat in gelijke mate (conform art. 8:80a gezien in samenhang met artikel 8:72, lid 4 van de Algemene wet bestuursrecht) voor verweerder.

Daarnaast is van belang dat het een geschil is dat met toepassing van de Crisis- en Herstelwet wordt behandeld. Appellanten zijn dan ook verplicht om alle beroepsgronden direct op tafel te leggen. Zij kunnen later geen nieuwe gronden meer aanvoeren.

Dan mag volgens ons van verweerder ook worden verwacht dat hij tijdig en adequaat op uw opdrachten reageert en alle informatie in één keer aanlevert.

6. Verweerder kiest nadrukkelijk voor een nadere onderbouwing van beide woningen via het aanleveren van de ‘Notitie Beheerderswoningen Windpark Koningspleij’ (optie 1.). Letterlijk heet het:

Ter nadere motivering van de aanwijzing van de woningen aan de oude Veerweg 23 en 25 te Arnhem als beheerderswoningen heeft de gemeenteraad op 15 mei 2019 besloten aan het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan Windpark en zonneveld Koningspleij Noord van 10 juli 2017 toe te voegen de ‘Notitie beheerderswoningen Windpark Koningspleij’. In deze notitie wordt nader gemotiveerd dat de betrokken woningen kwalificeren als beheerderswoningen.

Deze notitie is als bijlage 28 aan de toelichting bij het bestemmingsplan gevoegd.

Het raadsbesluit maakt ook geen gewag van de tweede keuze. Wij verwijzen verder naar onderdeel 1. van de brief van 25 juli 2019 waarin dat onverbloemd is verwoord.

7. Er is sprake van eenheid en hiërarchie in beslisniveau.

Bij de gemeenteraad berust het primaat qua ruimtelijke ordening. Hij stelt het bestemmingsplan vast. Hij heeft i.c. de ‘Notitie Beheerderswoningen Windpark Koningspleij’ vastgesteld en heeft die toegevoegd aan zijn vaststellingsbesluit van 15 mei 2019 en aan het bestemmingsplan (optie 1.; overweging 63 van de tussenuitspraak; passage brief 25 juli 2019).

Het college van burgemeester en wethouders verleent de omgevingsvergunning. Het college heeft die notitie bij besluit van 23 april 2019 ook vastgesteld en toegevoegd aan de vergunning. Dat heeft het college (zekerheidshalve kennelijk) gedaan omdat ons beroep zich ook richt tegen de omgevingsvergunning.

Beide bestuursorganen hebben daarmee die notitie - ter opheffing van het gebrek in hun respectievelijke besluiten - omarmd. In dat opzicht is sprake van *eenheid* in de (ruimtelijke) besluitvorming.

Door daarvoor expliciet te kiezen kan verweerder in tweede instantie volgens ons niet nog eens een beroep doen op het besluit van 4 juli 2018 c.a., mocht blijken dat enz. In onze beleving prevaleert het raadsbesluit (ten opzichte van een eventueel beroep op het maatwerkvoorschrift). In die zin is sprake van *hiërarchie* in de (ruimtelijke) besluitvorming.

Als er - zoals wij beweren - gebreken blijven kleven aan het herstelbesluit van verweerder en aan de 'Notitie Beheerderswoningen Windpark Koningspleij', dan zou het toch merkwaardig zijn dat alsdan (als achtervang) een ander bestuursorgaan die gebreken zou kunnen camoufleren c.q. aanvullen met het besluit van 4 juli 2018 en de brief van 25 juli 2019. Het is het één of het ander: een deugdelijk gemotiveerd en sluitend ruimtelijk plan of een aanvulling anderszins. Dat is in lijn met de opdracht die voortvloeit uit uw tussenuitspraak.

Uw Afdeling heeft vastgesteld dat sprake is van een gebrek in het raadsbesluit en bestemmingsplan. U heeft verweerder de keuze gelaten om dat te repareren:

- *hetzij* door de gemeenteraad via het alsnog aanleveren van een deugdelijke onderbouwing... enz.
- *dan wel* door de gemeenteraad/het college van burgemeester en wethouders met een beroep op het maatwerkvoorschrift.... enz. als dit *geen* bedrijfswoningen bij het windpark zijn... enz.

Die nu uitgevoerde 'ambivalente' herstpoging oogt vreemd. Immers, volgens uw tussenuitspraak (overweging 63) is sprake van een keuze: het is het één *of* het ander (*kunnen er ook voor kiezen*); geen optelsom: het één *en* het ander.

Dat is volgens ons in strijd met een goede ruimtelijke ordening.

8. Na het verstrijken van de verlengde hersteltermijn wordt bij brief van 25 juli 2019 (met bijlagen) kennelijk alsnog een poging gedaan om invulling te geven aan die tweede keuze van uw tussenuitspraak: het via nader onderzoek (....) en met een beroep op het maatwerkvoorschrift (.....) enz.

Gelet op:

- het na die fatale termijn aanleveren van deze informatie
- de aangehaalde jurisprudentie en
- de expliciete keuze om het gebrek te herstellen via de eerste optie van uw tussenuitspraak,

moet volgens ons de brief van 25 juli 2019 met bijlagen geheel buiten beschouwing worden gelaten c.q. worden gepasseerd.

9. Indien uw Afdeling ons in onze opvattingen volgt, in die zin dat de aangeleverde onderbouwing/'Notitie beheerderswoningen Windpark Koningspleij' nog altijd onvoldoende is om aan *en* het raadsbesluit/bestemmingsplan *en* de omgevingsvergunning ten grondslag te kunnen leggen, moet dat in onze beleving tot gegrondverklaring van ons beroep en de vernietiging van de besluiten van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en wethouders leiden.

Omdat de planologische basis dan wegvalt, is het besluit over het maatwerkvoorschrift van 4 juli 2018, aangevuld met de brief van 25 juli 2019, volgens ons van nul en generlei waarde.

10. Volgens artikel 1.9 van het Activiteitenbesluit moet van het maatwerkbesluit kennis worden gegeven in een of meer dagbladen, nieuwsbladen of huis-aan-huisbladen. Wij hebben geconstateerd dat van het besluit van 4 juli 2018 niet op de wettelijk voorgeschreven wijze kennis is gegeven.

In het besluit is aangegeven dat het op de website overheid.nl zou worden gepubliceerd, maar een dergelijke publicatie valt niet te traceren.

Behoudens tegenbericht durven wij te stellen dat belanghebbenden niet in de gelegenheid zijn gesteld om bezwaar te maken tegen het maatwerkbesluit en dat dit besluit daarom nog steeds niet onherroepelijk is.

Van belang is verder dat wij sterke twijfels hebben of het maatwerkbesluit stand zal kunnen houden in een bezwaar- of beroepsprocedure, zodat dit besluit in de onderhavige procedure niet als een gegeven kan worden beschouwd (Vgl. ABRS 22 februari 2017, ECLI:NL:RVS:2017:462 en ABRS 28 mei 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1879).

In onze zienswijze van 19 juni 2019 hebben wij al opgemerkt dat op geen enkele wijze gebleken is van bijzondere lokale omstandigheden, die een afwijking van het Activiteitenbesluit via maatwerkvoorschriften zouden kunnen rechtvaardigen (Vgl. Rechtbank Zeeland - West Brabant 31 januari 2019, ECLI:NL:RBZWB: 2019:517).

Daarnaast is het maatwerkbesluit - zoals we hierna zullen toelichten - op verouderde gegevens gebaseerd. Bovendien is het zeer de vraag of de hoge geluidsniveaus, die met het maatwerkbesluit worden toegestaan, in rechte aanvaardbaar kunnen worden geacht, mede gezien tegen de achtergrond van het door de gemeente Arnhem gevoerde geluidsbeleid. Hierop komen wij in het vervolg nog terug.

11. Uit de aanvullende brief van 25 juli 2019, die buiten de hersteltermijn valt, blijkt dat verweerder zijn besluit van 15 mei 2019 en de betreffende notitie op zichzelf kennelijk onvoldoende vindt en een aanvulling bij nader inzien wenselijk acht.

12. Overigens vragen wij ons af in hoeverre uw uitspraak van 29 mei 2019 met betrekking tot het Programma Aanpak Stikstof (PAS) thans van invloed is op dit geschil. Dat in verband met hetgeen hierover in het MER (blz. 37 - 38 en 140), een bijlage bij het bestemmingsplan, is opgenomen.

Daarnaast uiteraard in relatie tot de - door ons overigens niet bestreden - vergunningen op grond van de Natuurbeschermingswet.

13. Voor zover u ons niet (geheel) zou volgen in onze opvattingen merken wij het volgende op.

13.1. De cumulatieve geluidsbelasting wordt in het bij de brief van 25 juli 2019 gevoegde rapport van Solid Winds mede berekend op basis van het Actieplan Omgevingslawaaier Gemeente Arnhem van mei 2013. Uit bijlage C bij het rapport blijkt dat de metingen zelfs nog ouder zijn, namelijk uit 2011.

Die gegevens zijn kortom niet actueel. Aannemelijk is dat verkeersintensiteiten - en als gevolg daarvan de geluidsbelasting - sinds 2011 fors zijn toegenomen.

Onduidelijk is voorts waarom Solid Winds deze oude gegevens hanteert, nu er op de website van de gemeente Arnhem ook recentere geluidskaarten te vinden zijn (waaronder een kaart voor de geluidsbelasting van het wegverkeer uit 2016).¹

13.2. Hetzelfde geldt voor de bijdrage van het spoorwegverkeer aan de cumulatieve geluidsbelasting. Ook hier baseert Solid Winds zich op een geluidskaart (bijlage D bij het rapport) uit 2011, terwijl er op de website van de gemeente Arnhem ook een geluidskaart spoorwegverkeer uit 2016 is te vinden (zie de voetnoot).

Bovendien zou de op bijlage D opgenomen geluidskaart behoren bij een in opdracht van de gemeente Arnhem uitgevoerde geluidstudie. Die studie is echter niet bijgevoegd en daarover worden verder ook geen gegevens verstrekt. Hierdoor is de informatie op de kaart niet toetsbaar.

¹ Zie:

https://www.arnhem.nl/inwoners/wonen_en_milieu/Lucht_en_geluid/Geluid/Geluidskaarten_voor_heel_Arnhem

13.3. Om te kunnen vaststellen of het gebruik van de actuele kaarten tot andere uitkomsten leidt, is nader onderzoek nodig. Het lag in onze visie op de weg van de gemeente Arnhem om dat onderzoek te verrichten.

In ieder geval durven wij de stelling aan dat de aan de rapportage ten grondslag gelegde gegevens te veel verouderd zijn voor een betrouwbare analyse.

Wij merken in dit verband nog op dat blijkens de MER (bladzijde 143) voor het berekenen van de bijdrage van de verschillende bronnen aan de cumulatieve geluidsbelasting wel van actuele gegevens is uitgegaan.

In onze visie had een soortgelijke aanpak moeten worden gevolgd voor de berekening van de cumulatieve geluidsbelasting ten aanzien van deze twee woningen. De geluidsbelasting die deze woningen ondervinden, is zo fors dat het niet past om te werken met ruwe, althans niet betrouwbare, aannames.

13.4. Op blz. 9. van de brief van 25 juli 2019 geeft Hekkelman aan dat de gemeenteraad een zekere mate van beoordelingsruimte heeft bij de beantwoording van de vraag of ter plaatse van de twee woningen sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Ter invulling van de hem toekomende beoordelingsruimte zou de gemeenteraad van Arnhem aansluiting hebben gezocht bij de in de jurisprudentie van uw Afdeling aanvaarde methode Miedema. De raad heeft echter bij het nemen van het herstelbesluit van 15 mei 2019 op geen enkele manier gerefereerd aan die methode of daar aansluiting bij gezocht. Daar bestond ook geen aanleiding voor, nu het door de raad genomen herstelbesluit volstaat met het geven van een onderbouwing voor de stelling van het gemeentebestuur van Arnhem dat de bewuste twee woningen als beheerderswoningen kunnen worden aangemerkt.

In ieder geval maakt het raadsbesluit en het daarbij behorende raadsvoorstel op geen enkele wijze melding van hetgeen Hekkelman hierover thans namens de gemeenteraad aanvoert. Het raadsvoorstel en -besluit beperken zich strikt tot het vaststellen van de onderbouwing van beide woningen conform de gegeven herstelopdracht (optie 1.). Daarbij wordt onder 'Kanttekeningen en risico's 1.1.' in het raadsvoorstel *wel* melding gemaakt van de kans dat het bestemmingsplan en de omgevingsvergunning vernietigd worden - indien uw Afdeling niet overtuigd is van de gegeven motivering - , *zonder* überhaupt een woord te wijden aan optie 2. van uw uitspraak: het via maatwerkvoorschrift enz.

De gemeenteraad is dus in het geheel niet toegekomen aan een beoordeling van de (cumulatieve) geluidsbelasting. Volgens ons is het vermoedelijk een - na de verlengde hersteltermijn aangeleverde - 'trouvaille' van de advocaat van het gemeentebestuur, welke echter niet aan de gemeenteraad is voorgelegd. Het is echter niet aan hem om het besluit te repareren c.q. op dat punt nader te onderbouwen of aan te vullen.

Dat was volgens ons voorbehouden aan de gemeenteraad en daarvoor was een aanvullend raadsbesluit nodig dat hier echter ontbreekt. Wellicht ten overvloede zullen we hieronder toch ingaan op de in het rapport van Solid Winds en de brief van Hekkelman aangehaalde methode Miedema.

Volgens Hekkelman zou de zogenaamde milieukwaliteitsmaat in een situatie zonder turbines al slecht zijn. De geluidsbelasting neemt toe van 65,1 dB naar 69,8 dB, maar blijft volgens de categorisering van Miedema binnen de geluidsklasse 'slecht'. Terzijde merken we op dat dit arbitrair is nu 65 dB volgens de methode Miedema ook gekwalificeerd kan worden als 'tamelijk slecht'.

Hekkelman haalt in de brief van 25 juli 2019 (blz. 10 en 11) diverse rechterlijke uitspraken aan waaruit zou moeten blijken dat de bijdrage van de turbines aan de cumulatieve geluidsbelasting aanvaardbaar is, maar dat valt uit de aangehaalde jurisprudentie niet op te

maken. In geen van die jurisprudentievoorbeelden is sprake van een geluidsbelasting die zo fors is als de 69,8 dB die in deze casus aan de orde is.

De bijdrage van de turbines aan de cumulatieve geluidsbelasting bedraagt volgens de door Solid Winds gemaakte berekeningen 4,7 dB(A) wat volgens genoemd bureau gekwalificeerd zou kunnen worden als “beperkt hoorbaar” (zie bladzijde 16 van het rapport van Solid Winds). Volgens de algemeen aanvaarde inzichten die ontleend zijn aan het rapport “Acoustics Noise Measurements” van Bruel en Kjaer is een toename van 3 dB al waarneembaar en geldt voor een toename van 5 dB dat die duidelijk waarneembaar is. Ook in het rapport van de StAB wordt hierop gewezen (bladzijde 74). De kwalificatie “beperkt hoorbaar” is dan ook misplaatst.

Kennelijk huldigt verweerder, althans Hekkelman, de opvatting: *het is al slecht, dus kan het nog wel een beetje slechter*.

Het gemeentebestuur van Arnhem handelt hierdoor in strijd met haar eigen beleid. Het gemeentebestuur hanteert blijkens het Actieplan Omgevingslawaaai uit 2013 (zie o.m. bladzijde 24) een plandrempel van 65 dB. Boven die drempel is er naar het oordeel van dat gemeentebestuur sprake van onacceptabele hinder door wegverkeerslawaaai, railverkeerslawaaai of industrielawaaai en derhalve van een knelpunt. Tegen die achtergrond valt niet in te zien waarom een cumulatieve geluidsbelasting van 69,8 dB hier aanvaardbaar zou zijn.

13.5. Op bladzijde 14 van het rapport van Solid Winds staat dat in enige mate wordt afgeweken van de wettelijke richtlijnen van het “Reken- en meetvoorschrift windturbines”. Wij vragen ons af of dit zomaar kan en wat de reikwijdte is van ‘in enige mate’.

13.6. Wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat in het rapport van Solid Winds door de bovenstaande punten toch ‘naar een bepaald resultaat toe is geredeneerd’.

14. Met betrekking tot het relativiteitsvereiste verwijzen wij naar onze zienswijze.

15. Kopie pagina Actieplan Omgevingslawaaai 2013.

5. Kosten-Batenanalyse en gezondheid

Uit de geluidbelastingkaarten volgt dat er veel woningen zijn met een geluidbelasting hoger dan of gelijk aan 55 dB Lden en/of 50 dB Lnight. Het wegverkeer is de grootste geluidbron voor de gemeente Arnhem. In de huidige situatie zorgt het wegverkeergeluid bij circa 13.500 inwoners voor hinder. Hiervan is bij circa 5.600 inwoners sprake van ernstige hinder. Circa 1.600 inwoners ondervinden slaapverstoring vanwege het wegverkeergeluid. In dit hoofdstuk wordt de kosten-baten-analyse beschreven waarbij wordt afgewogen, bij diverse grenswaarden voor wegverkeerslawaa (de plandrempe), hoeveel het aantal geluidgehinderden, ernstig geluidgehinderden en slaapgestoorde inwoners verminderd (baten) tegen welke kosten (maatregelen).

Langs welke wegen sprake is van een knelpunt, is door dBvision in opdracht van de gemeente Arnhem, voor vijf mogelijke scenario's onderzocht.

Een scenario is een combinatie van een gekozen plandrempe (in dB's), bijbehorende knelpunten en de mogelijke maatregelen om deze knelpunten op te lossen.

In deze scenario's is uitgegaan van zogenoemde plandrempe voor de geluidbelasting. Bij het overschrijden van de plandrempe is sprake van een knelpunt. Dan moeten voor dat knelpunt maatregelen overwogen worden om het knelpunt op te lossen. Er is echter geen verplichting om deze maatregelen uit te voeren. Deze scenario's worden in de verschillende rapporten soms anders genoemd: plandrempe scenario's of soms maatregel scenario's.

Dit onderzoek van dBvision, "Scenario-onderzoek voor actieplan omgevingslawaa gemeente Arnhem" van 5 december 2012, heeft een aantal scenario's opgeleverd.

Voor de volgende drie scenario's in Lden vanwege wegverkeerslawaa is maatregelonderzoek uitgevoerd:

1. 55-60 dB, waarbij de drempelwaarde verschilt per gebied;
2. 60 dB voor alle gebieden in de gemeente;
3. 65 dB voor alle gebieden in de gemeente.

Deze scenario's zijn beoordeeld op basis van de wettelijke regels en met gebruikmaking van richtlijnen die door het ministerie van I&M aangegeven zijn én pragmatische financiële overwegingen. De Kosten-Baten-analyse leidt tot de keuze voor een plandrempe. Door het vaststellen van dit actieplan door het college van B&W, wordt tevens de plandrempe vastgesteld.

5.1 Kosten-batenanalyse volgens richtlijn rijksoverheid

Door dBvision is, in opdracht van de gemeente Arnhem, een onderzoek gedaan naar de verschillende plandrempe en de bijbehorende kosten (maatregelen) en baten (minder gehinderden). Onderdeel van dit onderzoek naar knelpunten is een beoordeling van de doelmatigheid van maatregelen. Als resultaat van dit doelmatigheidsonderzoek zijn maatregelen in de overdracht, zoals schermen en wallen, afgevallen.

Tabel :Vergelijking effecten maatregelen op knelpuntenomvang per plandrempe scenario

Omschrijving	Plandrempe scenario		
	3	4	5
Plandrempe wegverkeergeluid Lden in dB	55-60	60	65
Plandrempe wegverkeergeluid Lnight in dB	45-50	50	55
Aantal knelpunten zonder maatregelen	16.400 ¹	6.600 ¹	1.100 ¹
Aantal knelpunten na maatregelen	14.700	5.300	600
Afname aantal knelpunten	1.700	1.300	400
Afname knelpunten in procenten	10	20	40